

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитъ:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
сѣдебни по 1 лв. на дума:
търг. реклами, честитки,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

И КАКВО ОЩЕ ТРѢБВА?

Въ статията „Градъ, който чака майстора си“, печатана въ бр. 37 на в. „Изтокъ“, г. П. Димитровъ разглежда въпроса за качествата, които трѣбва да има ръководителя на родния градъ. Азъ сподѣлямъ напълно изказанитѣ мисли. Вѣрно е, че първия сливенски гражданинъ трѣбва да бѣде човѣкъ—идеалистъ, съ енергия, воля и творчески възможности, да има планъ и идеи. Тѣзи качества създаватъ добритѣ кметове—творци, въ своитѣ градове. Сжитиѣ качества срещама въ общинскитѣ управления на София, Пловдивъ, Габрово и и други малки и голѣми, добре уредени и напреднали български градове.

Съ настоящата сгатия, искамъ да спра вниманието на читателя, върху единъ другъ въпросъ—какво още е необходимо за съвземането, за процътяването на нашия градъ. Познавайки условията и особеноститѣ на Сливенъ, азъ мисля, че трѣбва да подложимъ на преценка и качествата на сливенския гражданинъ, защото сливенскиятъ гражданинъ е сжщо факторъ въ процеса на общественото строителство. Отъ неговитѣ качества, отъ неговитѣ добродетели се обуславя това строителство и затова, азъ си позволявамъ смелостта да характеризирамъ сливенския гражданинъ.

Качествата и добродетелитѣ на нѣкогашнитѣ сливенци не се срещатъ вече. Липсва днесъ на съгражданитѣ ни преди всичко чувство на общественостъ, което нѣкога създаваше отъ сливецитѣ първи български синове. Егоизъмъ и отрицание, завистъ и безвѣрие днесъ се разхождатъ изъ живата нѣкога обществена сцена на Сливенъ.

Едно тъмно и нерадостно, близко минало, направи отъ града ни демонски центъръ на малки човѣци и разрушителни сили, които задушиха гражданскитѣ добродетели и убиха тѣхнитѣ заченки. Въ тази нерадостна действителност, безъ тѣзи качества и чувства на солидарност, на пожертвувателност, на интересъ къмъ общественитѣ прояви и нужди, които днесъ се носятъ отъ малцина сливенски синове, града ни все ще бѣде този голѣмъ общественъ, икономически и културенъ организъмъ, надъ чиято нерадостна сѣдба, все така безпомощно ще плачемъ...

Когато намѣримъ тѣй дълго чакания човѣкъ—майсторъ на хубавия ни градъ азъ се питамъ: какъ ще вирѣе той срѣдъ една ледена срѣда? Ще се промѣни ли невѣрующата, резервирана сливенска интелигенция? Ще излѣзе ли тя отъ досегашната си черупка на духовна затвореностъ и общественна апатия?

Докато не стане промена въ духа и менталитета на сливенското интелигентно гражданство, докато по-младитѣ сливенци не създадатъ, сами въ себе си, една голѣма отлика отъ по-старитѣ, докато не убиятъ въ себе си егоизма, докато не откриятъ душиѣ и умоветѣ си за обща работа въ града, все ще зѣе голѣмата и неизпълваема пропасть между това, което е и това, което трѣбва да бѣде Сливенъ.

Сливенската интелигенция е напуснала поста си. Нуждитѣ повелително я зоватъ да го заеме, да заработи и въ общия устремъ да бѣде изградено благоденствието на родния градъ.

Г. П. Арнаудовъ

КМЕТСКИЯТЪ ИНСТИТУТЪ

Пиша за селския кметски институтъ. Една административна, сѣдебна и обществена институция, продуктъ на историческото битие на всички народи, сраснатата непосредствено съ духа на славянина, още по неразривно свързана съ традицитѣ на българския народъ. Въ желанието си да насадимъ една чиста либерално-демократическа система, такава каквато, може би, не сж смѣтали и теоретичитѣ на либерализма, ние заминахме Франция и Германия,—едната люлка на демократично-либерални идеолози, втората образецъ на практична опитностъ за отмѣрено и разумно осъществяване на всички идеи. И въ едната и въ другата, кметскиятъ институтъ бѣше и си остава при всички режими—компетентенъ и авторитетенъ органъ на изпълнителната държавна властъ, далечъ отъ настроенята на улици и партии, отърсенъ отъ изборджийския кошмаръ на тълпата и демагогията. У насъ на противъ, теглейки всичко подъ

знака на демокрацията, ние направихме въ иналото този институтъ арена, където безконтролно дебютираха на гърба на селото начинаещи партизани. Резултатитѣ отъ това сж извѣстни—морална и материална разруха, апатия и безвѣрие у селянина, разорена държавна катастрофи и погребани национални идеали.

Идеята за здравъ и авторитетенъ кметски институтъ, освободенъ отъ влиянието на партизанството, не е нова, тя съществуваще още презъ партийно време. Всички виждаха, че така не може, че разрушавайки се основата на държавната организация—общината, разрушава се и самата държавна. Затова реформата, съ която и създаде здрава и силна община, солиденъ кметски институтъ, се посрещна съ задоволство. Една фланга отъ нѣколко стотинъ български идеалисти поежа тежкия кръстъ на селското кметуване. На малцина сж извѣстни условията, при които работи новия селски

кметъ—безъ достатъчно финансови срѣдства, безъ заплатата по 4—5 месеца, безъ що годна архива, съ една компилация отъ бившитѣ общини, който въ по-голѣмата си частъ носи пороцитѣ на своето време, тѣзи хора вършиха и продължаватъ да вършатъ мълчаливо и безропотно трудното дѣло на държавно строителство въ село. Защото нѣма да се отрече, че да се устройва държавна, трѣбва да се организира нейната основа—селската община.

Естеството на работата, както и нравственото предназначение на селския кметъ, изискватъ, преди всичко, компетентностъ и моралитетъ. Изхождайки отъ тѣзи съображения, опредѣли се и по високъ цензъ за кмета. Не съмъ азъ, който ще подържамъ, че диплома е единствената гарнция за компетентностъ, още по-малко за моралъ. Все пакъ, обаче, трѣбва да се оперира съ възможнитѣ материално технически срѣдства на ценза, ако не абсолютно сигуренъ, той не е произволно и опасно безотговоренъ. Цензъ има въ всички служби, трѣбва да има и тукъ, безразлично каква държавна ще правимъ—демократична или авторитарна. Кметскиятъ институтъ, на село, трѣбва да се издигне на нуждната висота, за да отговори на назначението си,—това е една обществена необходимостъ, която не може, въ никой случай, да стане по обратенъ пътъ. Съ измѣнение на чл. 31 отъ закона за селскитѣ общини, съ което се намали образователния цензъ за кмета, въпроса за издигане на кметския институтъ остава откритъ. Нѣщо повече, натъкваме се на опасната, но сигурна вѣроятностъ—кмета и старшия писаръ да спорятъ, кой е по-годеенъ за кметъ—нѣщо, което, при нашата действителност, нѣма много да се различава—нито по форма, нито по съдържание и най-вече по отрицателнитѣ си послѣствия, отъ миналото, когато всѣки избирателъ въ село бѣше кандидатъ за общински съветникъ и всѣки съветникъ кандидатъ за кметъ.

Ст. Генчевъ

9. Сливенъ — р. Тунджа при Минер. бани.

Les environs de Sliven

Хора отъ архивата

Когато обществото е въ безжтица, погледътъ му блуждае, критичниятъ му усътъ се притъпява, безразличието, все повече, и повече го завладява. Тогава, отъ забвението отъ архивата се раздвижватъ мъртвитѣ души и предявятъ претенцитѣ си: „Ние сме спасителитѣ, ние сме водачитѣ!“ Нѣкой ще чуе тия гласове и ще повърва въ „спасителната“ и мѣ мисия. Често пжти, обаче, мъртвитѣ души не успѣватъ да се раздвижатъ дори, и тоя „нѣкой“ залутаниятъ въ безжтица—се приближава самъ къмъ тѣхъ, хваща съ два прѣста, покровителствено, една мъртва душа, порѣзтърва я да опада праха, наслояванъ върху нея съ години, измѣква я отъ архивата, духва ѝ, тържественно, животно и я поставя на ръководящо мѣсто. И понеже мъртвитѣ познаватъ единъ пжтъ—пжтя къмъ ненарушителното спокойствие, къмъ абсолютното бездействие, обществена служба, следъ малки колебания, а, въ повечето случаи, безъ колебания, насочва стрелката си къмъ една неизмѣнна точка—къмъ мъртвата точка.

Животътъ е активностъ, Борба. Пламъкъ. Устремъ. Обществена служба е ценна, единствено, когато се гради съ творчески размахъ. Творческиятъ размахъ е чуждъ на хората отъ архивата. Творческиятъ размахъ се ражда и цѣпти въ градинитѣ на младостта, на неспокойния, на търсящия духъ. Началото на всѣка епоха, въ културната история на човѣчеството, е свързана съ имената на млади хора. Най-голѣмитѣ завоеватели сж смаяли свѣта въ годинитѣ на буйна младостъ. Новитѣ държави, изградени върху пепелищата отъ минала рутина: Русия, Германия, Италия—отбелязаха колосаленъ напредѣкъ, защото потърсиха творческата личностъ, защото повърваха въ творческитѣ възможности на младежта.

Който се бори за благополучието на обществото, неминуемо трѣбва да застане на фронта на младежта. Хората отъ архивата трѣбва да си вървятъ. Особено у насъ, въ Сливенъ. И колкото по-рано, толкова по-добре. Защото—това е повелителна нужда за напредѣка, за развитието на града.

Петъръ Димитровъ

ПОЛКОВНИКЪ НАЙДЕНОВЪ ПОЧИНА

Полковникъ Викторъ Найденовъ, бившъ командиръ на Конното арт. отдѣление, се е поминалъ на 21 т. м. въ София, следъ кратко боледуване. Всички офицери отъ отдѣлението, сто души войници и много граждани сж заминали за София, за да присѣтствуватъ на погребението.

Покойникътъ бѣше доблестенъ войнъ, честенъ човѣкъ и интелигентенъ гражданинъ. Той бѣше обикналь града, като свой роденъ градъ и затова неговата смъртъ е тежкъ ударъ за Сливенъ.

Редакцията на в-къ „Изтокъ“ изказва съболезнованията си на опечаленото семейство.

ОЩЕ ПО „ДАРЕНИЕТО ЗА СТАРОПИТАЛИЩЕТО“

Предъ видъ на това, че въпросът за дарението представлява единъ важенъ и обществень въпросъ за Сливень, азъ си позволявамъ да го поясня и да допълна статията си, печатана въ в. „Правда“ брой 762.

Отговорътъ на, г. кмета, напечатанъ въ в. „Изтокъ“ брой 38 не дава никакви пояснения и освѣтления, каквито се очакваха, а напротивъ, съ едно много голѣмо лавиране, кмета се старае да се оправдава, безъ да даде единъ ясенъ и категоричень отговоръ, по повдигнатия въпросъ, а независимо отъ всичко това, отговора е далечъ отъ истината, затова си позволявамъ да го поясня, за да се види истинския виновникъ за изгубеното дарение.

На първата частъ отъ отговора на г. кмета, нѣма да се спирамъ, защото кой отишелъ и кой е дошелъ, за да съобщи за дарението, не е важно. Но щомъ като е отишелъ отецъ протоирей Гаджаловъ и г-жа А., за да му съобщатъ за това дарение и то още презъ месецъ декемврий 1934 год., искамъ да зная, г. кмета какво е направилъ, вземалъ ли е подъ внимание това донесение и имаше ли вече подготвено мѣсто и щомъ като му се събъщеше официално, да може веднага да свика съвета си, да протоколира решението и да го изпрати за изпълнение, тъй както, като се препоръчатъ известни предприятия за едно стопанство, то стопанина подготвя всичката си работа и чака добрия моментъ да ги приложи?

И така, г. кмета билъ уведоменъ вече, може да се каже официално, както посочва въ отговора си, отъ бившия Министъръ Г. Мидилевъ, — за дарението, че се отпускатъ 500,000 лв. за старопиталище и пр., така щото „измислица“ нѣма, г. кмете, отъ мене, както вините. То се подразбира, че не може да Ви пише дарителката, щомъ тя желая да се запази въ тайна името ѝ. Затова, тя е направила предложението чрезъ трето лице. Писмото на г. Мидилевъ било отъ 10 мартъ т. г., а г. кмета, за да свика съвета, му сж били нуждни 12 дни, за да се вземе решението т. е. да се държи протокола № 8. (А въ София, за сжщата целъ, само за 2 дни се е взело решение и мѣстото било определено).

Макаръ, че е направено едно голѣмо закъснение съ отговора, пакъ не щѣше да се изгуби дарението, ако бѣше изпратенъ само преписъ отъ протокола № 8 и ако не бѣше придруженъ протокола, съ Вашето *фатално писмо*, отъ което, въ отговора си, цитирате само единъ пасажъ, който не чредставлява сжщността му, но и отъ това достатъчно може да се схване, че искате материална подкрепа, понеже вие

казвате: „че при общинския парцелъ, (Баби Иванкиното училище) имало три парцела за отчуждаване и пр., че бюджета на общината билъ гласуванъ презъ месецъ декемврий и срѣдствата за целта не били предвидени, (като че ли не можеше да се гласува допълнителенъ бюджетъ), защото не можело да се знае, че ще се яви благодетелъ и направа такава предложение. „Даже подчертано молихъ г. Мидилевъ, ако ще трѣбва“ и пр. и пр., — обаче, тукъ именно г. кмета, вмѣсто да освѣтлява, той заблуждава и не цитира цѣлото си писмо, не цитира най-важния пасажъ, въ който буквално е казано да се иска отъ дарителката още 150,000 лева, за откупване на мѣсто.

Дарителката, като прочела писмото, силно се възмутила и дарението пропада за града Сливень, а отива въ полза на София. Това не е „снунувано“ г. кмета, а е провърено и, да бжда още по ясенъ и категоричень, въ твърдението си, че сте искали отъ дарителката 150,000 лева макаръ и чрезъ трето лице, ще си послужи съ следнитѣ обстоятелства — въпроси:

1) Вѣрно ли е, г. кмете, че Вие лично сте казали на отецъ Гаджаловъ, когато Ви е запиталъ за дарението, че сте писали да отпусне неизвестната дарителка още 150,000 лева, за да се откупи мѣсто, или не е вѣрно?

2) Отправлямъ сжщо запитване къмъ отецъ Гаджаловъ да каже истината, въ което не се съмнявамъ, като добъръ пастиръ, вѣрно ли е, че въ едно заседание на настоятелството на старопиталището е заявилъ, че въпроса съ дарението е билъ уреденъ, че билъ при г. кмета, когато писалъ писмото, чрезъ г. Мидилевъ, за отпускане отъ дарителката още 150,000 лева, за откупване на мѣсто. Вѣрно ли е, че една отъ членките — г-жа Г. К. — му е възразила, като казала: „съ това нѣма ли да се обиди дарителката“?, а той — отецъ протоирей Гаджаловъ е казалъ: „който дава 500,000 лева, може да даде още 150,000 лева.“?

3) Ами може ли да си спомни г. кмета, когато на 4 априль т. г. се явили при него, господжитѣ Г. и А., за да му съобщатъ, че г-жа Г. замънава за София на свои срѣдства и съ голѣмото желание, да въздействува на дарителката, за възвръщане дарението на Сливень, понеже вече се е знаело, че е дадено на Софийската община; какво имъ е казалъ г. кмета, като далъ преписи отъ протокола № 8 да го поднесе лично г. Г. на дарителката и да я помоли, на всѣка цена, дарението да се възвърне? Не е ли призналъ, че писалъ въ писмото, до г. Мидилева да

склони дарителката да даде 150,000 лева, за откупване на мѣсто за старопиталището.

Тия факти не сж отъ „лукаваго“, г. кмете, а сж събирани и провървани. Ако станѣ нужда, готовъ съмъ и на очна ставка.

4) Когато г-жа Г. се завърна отъ София, не Ви ли е съобщила, че дарението е изгубено по единичката причина, че сте закъснѣли въ отговора си, а най-важното, че сте нѣмали мѣсто и, че сте си позволили да искате 150,000 лева, макаръ и чрезъ трето лице? А никой не Ви е ангажирвалъ да пишете подобно неудачно писмо, за обществени работи.

Колкото се отнася за г. М. Дойчевъ, извинете: не съмъ ималъ за целъ, нито да оскърбявамъ, нито да озлобявамъ, защото подобни намѣрения не ме вълнуватъ. Г-нъ Дойчевъ ми е познатъ и моитѣ почитания и уважения къмъ него. Известно ми е, че е голѣмъ просвѣтителъ, общественикъ и пр., обаче, и той носи известна виновностъ за пропадането на дарението, понеже не е давалъ сегашното мѣсто, за да се построи старопиталище, и това твърдение мога да установя. А, колкото дали познавамъ нуждитѣ на училището, е много казано, защото има хора въ Сливень, които по добре познаватъ нуждитѣ на града отъ Васъ, но тѣ стоятъ на страна.

Що се отнася за старопиталището: дали го познавамъ и дали зная неговата история, ще кажа, все от малко го познавамъ. Ами Вие, г. кмете, можете ли посочи да знае гражданството, колко пъти сте отишли да посетите старопиталището въ разстояние на една година, като кметъ, за да видите въ каква обстановка живѣятъ тия нещастници и да ги утешите и подкрепите, ако нематериално, поне морално? Сигурно ако Вие познавахте сегашното старопиталище, нѣмаше да пропаднатъ 500,000 лева, а щѣха да се запазятъ, за да се построи едно хигиенично помѣщение.

За да не бжда отекчителенъ за читателя, оставамъ на всѣки единъ самъ да си тегли заключението и да прецени за морала на „гражданина“, задъ гърба на когото нѣма никой скритъ, както казва г. кмета, и за морала на първия гражданинъ и общественикъ. Фактъ е, че дарението пропадна по неумиенно и не тактичноста на кмета.

Въ заключение ще кажа: машината, която управлява, е вече повредена, г. кмете, и трѣбва да дойде единъ по-добъръ машинистъ, за да я поправи и да тръгне; иначе, ако продължава сжщия машинистъ да манипулира съ нея, то Сливенъ ще падне по-долу отъ Котелъ.

Н. Арнаудовъ

„ЕЛИНЪ“

Българско Акц. Д-во

за Електр. индустрия

Представителство: Бюро „ЕЛИНЪ“

Ник. Кирадниева — Електро и Машиненъ пр. техникъ (подъ общ. домъ) гр. Сливень

ДОСТАВЯ: Електромотори, Динамомашини, Генератори отъ 4 до 100,000 К. В. А., Трансформатори до 50,000 К. В. А., Електромашини за запояване, Кино-агрегати, Електрически апарати за ниско и високо напрежение и пр. пр.

ПРОДАЖБА: на всѣкакви електрич. инсталационни материали, на фабрични цени.

СТРОЕЖЪ: на всѣкакъв видъ и величини комплектни електрически инсталации.

Посещение на специалитъ безплатно.

Употрѣбвайте нашитѣ дълготрайни електрически крушки „ЕЛИКСЪ“.

— ЧИНДОМЪ —

Спестовно-строителното кооперативно сдружение е най-солидното и се ползува съ най-голѣмъ авторитетъ въ страната.

Станете спестителъ при него, за да осъществите своя идеалъ — да имате свой домъ.

Справка и записвания при представителя за гр. СЛИВЕНЪ и ОКОЛИЯТА.

Т. Ганчевъ — бившъ учителъ.

Продава се КЪЩАТА на Коста Гроздановъ до Срѣдната баня.

Справка при Щилияна Арсенева.

≡ КЕРАМИЧНА ФАБРИКА ≡

Архитектъ Г. Козаровъ А. Д. — гара Гор.-Орѣховица

Произвежда прочутитѣ и известни въ страната, като петаящи, най-яки, вѣнчотрайни, едноолучни и двуолучни марсилски цигли; — 15 покриватъ кв. м., капаци „сербезъ“, рингови: машинни, плански, джамалски, огнеупорни, корници, крхи, хурдисни и пр. тухли; саксии и др. Цени конкурентни.

Предпочетете производството ни, което отъ 30 години покрива българскитѣ строежи и никжде не е скомпрометирано.

Притежаваме златни медали съ дипломи отъ ПЛОВДИВСКИЯ и ГОР.-ОРѢХОВСКИ мострени панаири.

Писменъ и телеграфенъ адреси: Фабрика Козаровъ — гара Гор.-Орѣховица.

Телеф. 16.

И. М. Гoble.

ПОЛИТИКА НА ГОЛѢМИТЪ

Франция въ Африка

Следъ като въ миналь брои на вестника дадохме превода на интересната статия на публициста г. Роже за отношението на французката обществена мисль върху италианскитѣ аспирации и разширения въ Африка, като допълнение къмъ нея предаваме преводъ отъ статията на видния фр. журналистъ г. Гoble, помѣстена въ голѣмия фр. вестникъ Танъ. Тя отразява още по нагледно голѣмитѣ интереси, които Франция има въ африканскитѣ си владѣния и начина, по който се пазятъ отъ фр. общественици и публицисти.

Днесъ французкитѣ земи (владѣния) въ Африка, образуватъ единъ географски блокъ, отъ който не може да се отдели нито една съставна частъ, безъ да пострада здравината на общността. А нескжсваемия обръчъ, който единственно мо-

же да свърже частитѣ, това е трансхарската желѣзница. Наистина, нашитѣ (французки) военни области тамъ сж добре организирани, обаче новиянгло — италиански договоръ ги поставя въ непосредственъ допиръ съ единъ явенъ динами-

змъ, отправенъ срещу тѣхъ. Ако Италия достигне до Чадъ и Камерунъ (Чадъ, фр. колония въ централна Африка, а Камерунъ, обширна висока земя, край Гвинийския заливъ, на Атлантическия океанъ; въ съседство съ Чадъ. Камерунъ бѣше бивша германска колония отъ 1884 до 1914 год., а отъ 1918 год. е подъ фр. и англ. мандатъ (бел. преводъ) всичкитѣ ни дипломатически теории и отвличености ще бждатъ напразно; французкитѣ земи въ Африка ще бждатъ раздробени, а полюбковнитѣ ни усилія тамъ — унищожени. Впрочемъ Италия, безъ покана ще достигне до Чадъ, ако построи транслибийската желѣзница и ще намѣри необходимата помощъ, ако

Франция не построи до тогава Трансхарската ж. линия. За щото постройката на такава отъ Срѣдиземноморието до Гвинийския заливъ е повече отъ необходимо и цѣлия свѣтъ ще подкрепи този, който ще има смелостта да започне постройката. И ако Италия първа осъществи този проектъ, като прекара Транслибийската си желѣзница покрай военнитѣ си области, ние мжно бихме ѝ отказали пжтя за югъ. И тогава ще се докаже още веднажъ върху свѣтовната карта, истината, че ако морската търговия и пжтища следватъ националната знаме, на сушата много пжти, националното знаме следва желѣзницата.

::: КОНЕНЪ СПОРТЪ :::

Победитѣ на Дограмаджиевъ

И на двата конкуръ екипа, състояли се на 24 м. м. и на 6 т. м. отъ пролѣтнитѣ конни състезания презъ тази година, въ София нашия съгражданинъ и отличенъ български ездачъ — Ротмистъръ В. Дограмаджиевъ, се класира първи, на най-тежката категория В. Отъ редица години вече, Ротмистъръ Дограмаджиевъ е постоянния победителъ на тая категория. Постъженията му радваатъ и насъ, съ което го поздравяваме.

НАШАТА ДУМА

На добър час!

Вие, млади абитуриенти, идвате при нас — възрастният — от друг свят, от свята на бляновец, на идеалистични пориви. Вие носите устрем на въчно възвращащия се живот, вие носите скръвно, въртата, светлата въра въ тържеството на правдата, на красотата, истината и доброто. Вие идвате при нас, да заемете своето място, въ реалния живот, незгодител на който не ви сж чужди. Синове и дъщери на един оне правданъ народъ, вие носите, наредъ съ нас — възрастният — тежкия кръстъ на изпитанията, но вашитъ жельззи плещи не се огънаха и въ тѣхъ е залага за утрешния по свѣтълъ денъ.

Вие, млади сливенци, възпитаници на една отъ първитъ гимназии въ страната, името на която буди скжпи спо-

мени у десетки хиляди ваши по-възрастни братя, сестри, бащи и майки, имате завещанъ единъ великъ примѣръ за подражание — живота, дѣлата на вашия още по-великъ патронъ, първиятъ български поетъ, народния учителъ — Добри Чинтуловъ, който, преди сто години, съ петъ гроша въ джоба, тръгна отъ Сливенъ да просвѣтли душата и ума си, въ обширната руска земя.

Надъ вашитъ глави плещи заветно знамето на гимназиитъ, вашитъ гърди поематъ широко свежия въздухъ на новия животъ, ние тръпнемъ отъ радостъ предъ победния маршъ на стройнитъ ви, смѣли редици. И въ тая тръпна радостъ, чистосърдечно, братски, ние ви пожелаваме:

— „На добър час!“

„Изтокъ“

Сливенскиятъ детски хоръ въ Бургазъ

Една голѣма изненада за хората на музикалното изкуство и за любителитъ на сжщото, въ гр. Бургазъ, бѣ концерта, който детския ученически хоръ при III-та прогимназия „Дръ Ив. Селимински“ въ гр. Сливенъ — даде на 16 т. м. въ града ни. Искренно си признавамъ, че макаръ да бѣхъ чувалъ много добри отзиви за тоя хоръ, влѣзохъ съ известно предубеждение, знаяйки нашитъ условия за работа и гласовия материалъ, съ който разполагатъ малкиятъ пѣвци, имайки предъ видъ музикалното развитие на нашия народъ, което е въ своето начало.

Нѣма по голѣмъ подвигъ отъ тоя, да съберешъ деца, да подберешъ тѣхнитъ гласчета, да ги дисциплинирашъ и да съставишъ хоръ, който съ своето изпълнение да кара слушателя да тръпне отъ хубавитъ композиции, да се прослъзва отъ умиление предъ старанието, което влагатъ, старание, което възрастнитъ не виждамъ да даватъ.

Наистина какъвъ трудъ, колко сили, колко енергия трѣбва да е похабилъ г. Цековъ, за да подготви и създаде тоя хоръ, който ни кара да се замисляме предъ изпълнението, пропито съ разбиране и изживяване отъ малкиятъ пѣвци. Казвамъ — съ разбиране и изживяване, защото отъ всички пѣсни, които чухъ да се изпълняватъ, пролича, че децата влагаха чувствата въ всѣка изпълнена творба. Да говоря ли по отдѣлно за

изпълнението на всѣка една композиция? Смѣтамъ, че не е нужно. Цѣлата програма бѣ изпълнена безукорно, още повече, като се вземе подъ внимание възрастта на изпълнителитъ. Малкиятъ изпълнители показаха толкова внимание и дисциплина къмъ диригента си, на каквито нашитъ голѣми хористи има да завидватъ. Децата владѣятъ умението на правилно дишане и произнасяне вокала, което е основа на хоровото пѣние. Това иде да ни обясни отличното изпълнение на трудната композиция „Разказватъ ни, Господи“... отъ Хайднъ.

Познавамъ г. Цекова, като диригентъ на Сливенскитъ народенъ хоръ, зная неговитъ способности, които той на два пѣти доказа въ града ни, а сжщо и въ София и не мога да не го поздравя чистосърдечно, съ възторгъ, за тоя подвигъ. Не мога да премълча и голѣмата му заслуга да открива малкиятъ таланти между децата. Той ни сюрпризира съ три деца — диригенти: Божанка Лолова, Зорка Камбурова и Коста Игнатиевъ, отъ които последния показва удивителенъ диригентски похватъ и на когото трѣбва да се обърне сериозно внимание.

Сливенци трѣбва да се радватъ, че иматъ въ срѣдата си г. Цекова, когото да пазятъ и уважаватъ, защото много, много даде той за гр. Сливенъ въ продължение на три години.

Г. Д. Табаковъ—Бургазъ

Новата властъ и стопанскитъ съсловия

Спокойниятъ стопански развой отъ преди войнитъ е отстъпилъ мѣстото си, както въ България така и въ цѣлия свѣтъ, на една незапомнена отъ десетки години стопанска криза, която разклати изъ основи както международния, така и вътрешния пазари.

Причината, разбира се, за всичко това е катастрофалното спадане ценитъ на земеделскитъ произведения отъ една страна, както и затварѣне границитъ на всички държави и забрана всѣкакъвъ вносъ било на земеделски и др. произведения, задоволявайки се съ своето, а съ това се прави прехраната на страната независима отъ друга държава. При низки цени на земеделскитъ произведения се намали покупателната способностъ на тия производители, а тѣ, въ България сж 90% отъ населението ни.

Следъ войнитъ, особен о следъ обшооевропейската — когато на всички пазари се чувстваше нуждата, както отъ земеделски, така и отъ индустриални произведения и се сложи началото на новъ стопански животъ, всичко се нормализира и тръгна по своя естественъ пѣтъ. Трѣбваше обаче да дочакаме последнитъ 4—5 години (отъ 29 г. до нѣстъ), за да се повтори въ още по голѣмъ мащабъ кризата и да разстрои на ново цѣлия ни стопански животъ.

Българския земеделецъ, занаятчия и търговецъ днесъ пѣшкатъ подъ ударитъ на силния стопански застои, упоирѣбяватъ последни усилия да свържатъ двата края съ надеждата, че ще дойдатъ по-добри дни и за тѣхъ безъ изгледи да могатъ сами да си помагатъ. Нуждни сж жертви и отъ държавата. Днесъ е времето, когато тя трѣбва да се притече на помощ на тия съсловия по начинъ безболезненъ, тѣй както се направи въ Америка или Германия. Рузвелтъ достигна това, като удвои ценитъ на всички произведения, специално земеделскитъ, а съ това повиши покупателната способностъ на производителя. Той намали разликата между ценитъ на едро съобразно съ поскъпването на живота и координира цената на земеделскитъ произведения съ индустриалитъ. Германия, обаче, за разрѣшаването на тоя боленъ въпросъ си послужи съ проблемата за безработицата. Съ редъ ограничителни мѣрки тя се намѣси активно въ уреждането отношенията, въ които вложиха своя трудъ около 30% отъ безработнитъ.

Наистина въ малка и бедна България това мѣчно може да стане, но не е изключена и възможността по сжщия пѣтъ, за който се споменава и по горе, да се направи нѣщо. Това ще стане като държавата се намѣси активно въ стопанския животъ на страната, подкрепена, разбира се, и отъ всички стопански съсловия.

Г. Илиевъ

Еврейско национ. тържество въ гр. Сливенъ

На 9 т. м. сливенската еврейска колония, брояща 430 души, отпразднува най тържествено своя национално-обединителенъ празникъ „Иомъ Ашекелъ“. Тоя празникъ е на цѣлото еврейство по цѣлъ свѣтъ и служи за обединение на еврейството, организиране и преброяване. Въ тоя денъ се продаватъ специални билети по 30 лв. — АШЕКЕЛИ, които се даватъ само на мъже отъ 20 г. нагоре, имащи право на гласуване.

Празднеството по на въ синагогата съ молитва отъ освещена раби Барухъ, който отъ прави молитви къмъ Йехова най-напредъ за здравето на Царя, Царицата, Княгинята, Царския домъ и цѣлия български народъ. Следъ това детски хоръ изпѣ „Шуми Марица“ и „Атикава“ — еврейския националенъ химнъ. Произнесоха се речи за значението на празника отъ г. Мешуламъ Арройо и г-жа Роза Шени, секретарка на женското евр. дво „Вицо“. Въ празднеството взѣха участие и група хачуцимъ-работници, подготвящи се за Палестина.

Следъ обѣдъ, отъ 5 часа, въ училищния салонъ се състоя отлична посетена и изнесена забава. Събраха се помощи за „Синята кутия“ — еврейския националенъ фондъ — Керенъ Кайетъ ле израелъ. Следъ забава, въ двора на училището, се извиха хубави български хора.

СЛИВЕНЪ ВЪ МИНАЛОТО

Турския географъ хаджи Калфа е посетилъ Сливенъ въ началото на XVII вѣкъ. Говорейки за града — той се спира на него съ голѣми подробности.

„ИСЛИМНЕ се намира на пѣсчлива падина, но съ привлекателно мѣстоположение. Той е далечъ отъ Истамбулъ осемъ дни. Нему сж подсждими: Карнобатъ, Ямболъ и Н. Загорско. Граничи съ Балкана чрезъ устия и градини, които сж въ подножието на планината. Има изобилна вода. Тукъ вирѣятъ толкова много градини, че мѣчно е да се види градътъ отъ тѣхъ. Има три джамии, една баня. Разполага съ изобилни плодове, но рѣдка пшеница. Жителитъ му сж абаджии. Преимуществата на вълнителитъ му произведения предъ Ангорскитъ и Бегпазарскитъ (въ Мала Азия) се дължи главно на чистия балкански въздухъ и изобилната му вода. Друго произведение на града е Шербета, който, като растение, тукъ много вирѣе.“

*) Шербетъ: Birberis Vulgaris — храстъ — днесъ се срѣща въ изобилие по Хамамъ-баиръ и край пѣтищата изъ дозята. Отечеството му е Мала Азия — отъ гдето е принесенъ отъ турцитъ. По онова време шербетътъ се е култивиралъ отъ известни фамилии, които срещу това задължение сж изплащали частъ отъ данъцитъ си.

Това растение се срѣща само въ Сливенъ. Мѣстото гдето е днешната градска градина, се е наричало „Шербетлика“. Изготвенитъ въ Сливенъ Шербетъ — БИМБЕРИСЪ — се е отнасялъ въ султанския дворъ.

Г. Гюлджазовъ

Водоснабдяване на лѣтовището св. Георги

Безспорно е че, най-близкото за, въ бждаще, лѣтовище до Сливенъ, е манастира св. Георги. Високо около 500 м. надъ морското равнище, запазено отъ вѣтроветъ, залесено съ борова гора, изпѣстрено съ цветисти полянки, потопено обилно въ слънчеви лъчи, отъ ранна сутринъ до късна вечеръ, то има всички условия да се развие като лѣтовище, макаръ и не въ голѣмъ мащабъ. И ако до сега застрояването му се е преустановило, това не се дължи на нищо друго, освенъ на недостига отъ вода. Сжществуващата единствена чешма при самия манастиръ е недостаточна да задоволи и малкото лѣтовници, които лѣтуватъ тукъ.

Нуждата за вода, за водоснабдяване на тоя цененъ кътъ е

повече отъ належаща. За целта, по инициатива на Черковното н-во, се разкриха изворитъ северно отъ манастира — при Абланово. Обаче дебата на тия извори не даде желаниа резултатъ. Изворътъ по посока на мѣстността „Плачи долъ“ е сжщо недостаточенъ, при това е повече отъ четири километра далеко — а най-важно е, че той стои на единъ хоризонталъ съ манастира. Въ такъвъ случай остава последното сръдство, а именно да се използватъ водитъ на нѣкогашната „Гюрчешмя“.

Нѣкога, въ недалечно минало, тоя изворъ даваше изобилна буйна вода на 28 градски чешми, които непрекъснато течеха. Днесъ тоя изворъ е засипанъ благодарение баражитъ по рѣката надъ окръжния затворъ,

а сжщо и отъ свличене на почвата отъ Гаговския масивъ.

Тоя изворъ трѣбва да се открие. Да се провѣри дебата му, следъ което водата му да се подѣли, като частъ отъ нея се отведе за къпалницата на морския говоръ въ мѣстността Орѣшакъ, а останалата — чрезъ помпена станция — да се препраща въ резервуаръ, който ще е около 50 метра надъ нивото на манастира. По такъвъ начинъ, тоя хубавъ кътъ, необходимъ и цененъ за градъта ни, обилно ще се водоснабди, и въ скоро време ще се обърне на отлично лѣтовище. Като помагическа сила гората, полянитъ ще се изпѣстрятъ съ частни сгради, почивни станции и детски колонии. Разхода по това водоснабдяване — не ще е така голѣмъ, за да спъне това начинание, а ползата отъ него ще е много голѣма.

За целта сж нуждни само инициатива и въра въ работата, и водоснабдяването ще бжде свършенъ фактъ, а не илюзия.

ГОРЕЩЕНИТЪ настѣпиха. По полето знойно лѣто.

А Балкана предлага своитъ усой и дѣбри за лѣтуване. Сливенскитъ лѣтовцима иматъ много преимущества предъ другитъ, защото сж на умѣрена височина, иматъ добри и лесни съобщения и се намиратъ надъ самиятъ градъ, който вечеръ се вижда отъ Синитъ планини като приказенъ палатъ, освѣтленъ съ хиляди електрически лампи.

Тунджански пейзажъ

ХРОНИКА

УТРЕ, 23 т. м., 9 ч. пр. об., на пл. „х. Димитър“, войници тѣ отъ частитѣ на гарнизона ще положатъ клетва за вѣрна и преданна служба на Царь и Родина. За случая ще се отслужи молебень, следъ което ще се произведе парадъ.

НА 18 т. м. е отпразднувалъ своята 75-годишна голѣма приятел на Сливенъ и България Владиславъ Шакъ. Миналата година по това време г. Шакъ бѣ гостъ на града ни, по случай юбилея на мъжката гимназия, въ която той е билъ единъ отъ първитѣ преподаватели.

Пожелаваме здраве и бодростъ още много години на г. Шакъ.

НАЗНАЧЕНИ сж на държавни служби следнитѣ наши съграждани—лѣкари:

Д-ръ Фердинандъ Шишковъ—воененъ лѣкаръ въ Планинското Артелирико отделение, Д-ръ Ст. Димитровъ—въ държавната болница—младши ординаторъ при хирургическото отделение и Д-ръ Иларионъ Василевъ—воененъ лѣкаръ въ гр. Плѣвненъ.

ОТЪ 15 т. м. общинския съветъ е решилъ да бждатъ намалени съ 25% ценитѣ за къпане и хотелъ при Сливенскитѣ минерални бани.

За ШЕФЪ на радио разпрѣсвателната служба въ страната е назначенъ нашия съгражданинъ г. Пан. Тодоровъ—Сиракъ Скитникъ.

ПОСЛУЧАЙ предстоящия юбилей на г-жа Аргира Жечкова, сжщата е представена отъ г. Министра на В. Р. Н. З. за награждаване съ орденъ.

НАШИЯ съгражданинъ г. Стефанъ Кировъ, е избранъ за председател на съюза на българскитѣ артисти.

Изплатете си абонамента!

УЧИТЕЛСКАТА почивна станция на „Орлова-долина“ се строи усилено. Следъ единъ месецъ ще бжде привършено едното крило. Другото крило ще бжде само покрито тази година.

Една монументална сграда ще кацне на билото на Синитѣ планини. Тамъ изнуренитѣ народни труженици ще намѣрятъ истинска отмора. Съ това Сливенъ ще добие още по-голѣма известностъ—като курортен градъ и като мѣсто за почивка.

СЪОБЩАВА се за последенъ пѣтъ на сливенскитѣ граждани, които иматъ да отбиватъ временна трудова повинностъ за годинитѣ 1921/1931, за 1932, 1933 и 1934 година да се явятъ въ стая № 10 отъ 20 юний до 15 VII т. г. отъ гдето ще получатъ упжтвание за отработване или откупването.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКА станция се предвижда да бжде построена въ Източна стара планина, като попълнение на другитѣ такива въ Царството. Решено е това да стане на вр. Българка.

ЖЕНСКОТО Благ. Д-во „Майчина длъжностъ“ урежда въ неделя, 30 т. м., 10 часа сутринта, въ салона „Зора“ тържествено чествуване деветдесетолѣтието и седемдѣтъ годишната дейностъ на нашата голѣма общественица и родолюбка г-жа Аргира Жечкова.

ПОДАЛЪ е оставка отъ н-вото на читалище „Зора“ г. Любомиръ Стояновъ. На негово мѣсто влиза г. Георги В. Кебеджиевъ.

АРТИСТИ—НАШИ СЪГРАЖДАНИ
ИВАНЪ МИНЧЕВЪ

За ония, които следятъ дѣлото на артиста нашъ съгражданинъ—Иванъ Минчевъ, неговитѣ непрекъснати успѣхи, постоянния възходъ на творческитѣ му възможности не сж остаили незабѣлвани... Неговия образъ съ всѣка нова роля расте. Това е единъ артистъ, дего несъмненитѣ качества на неговия соченъ и естественъ даръ чертаятъ утре предно мѣсто въ редицата наши първи артисти.

Ето що пише „Литературенъ гласъ“ въ брой 277 отъ 30 V за Минчевъ—„Иванъ Минчевъ отъ малката роля благодарение на своя несъмненъ даръ на комикъ и топло чувство, успѣ да привлече вниманието на публиката, и да покаже, че крие у себе си извънредно ценни нѣща. Ние желаемъ да го видимъ въ други още роли, за да даде изразъ той на онава, което показва съ своята оригинална игра“. Въ развоя на творческитѣ заложби на тоя талантливъ артистъ, ние неговитѣ съграждани дължимъ да го поощримъ, да го подпомогнемъ. Нека сторимъ това на време. Г. Н.

ЗАВЪРНАЛЪ се е отъ странство въ града ни нашиятъ съгражданинъ—талантливия художникъ Добри Ив. Добревъ.

СЛИВЕНСКОТО д-во „Юнакъ“ прави голѣми приготовления да представи, както себе си, така и града ни достойно на предстоящия юнашки съборъ.

СЛЕДЪ получаване тиквички едновременно съ Пловдивъ, стопанството на Сливенския гарнизонъ на Краставо поле е получило вече и червени домати пакъ наедно съ пловдивскитѣ. Тия факти, искаме да вѣрваме ще убедятъ и последнитѣ невѣрующи, че Краставо поле може не само да ражда, но при повече трудъ—да конкурира реномиранитѣ зеленчукопроизводителни центрове.

ПРАВЯТЪ се нови тротоари, около градинката при паметника „х. Димитъръ“.

г. ИНЖ. Николай Щилияновъ, приятелъ и сътрудникъ на „Изтокъ“ ще се вѣнчѣ утре неделя, за извѣстната пианистка—г-ца Петя Зуркова отъ гр. Бургазъ.

ХАЙДУШКАТА пѣтека отъ Капатажа до учителската станция бѣше предвидено да се трасира и разшири до 3 метра. И този проектъ си остана неизпълненъ. А това е единъ отъ най-важнитѣ съобщителни нерви на нашитѣ планински курорти.

ПРИЕТИ сж доставенитѣ отъ Бр. Габровски—Русе, легла и ношни шкафчета за мобилиране новия хотелъ при банитѣ. Усилено се приготвяла и останалата мобилировка.

НАШАТА ОКОЛИЯ

с. ГОРНО АЛЕКСАНДРОВО

На 17 т. м., на 3 клм. северно отъ с. Г. Александрово, въ гората, се извърши водосветъ на новопостроената чешма.

Сутринта рано мъже, жени и деца, бързаха по козитѣ пѣтеки, за да стигнатъ по-рано.

Къмъ 10 ч. преди да започне водосвета, кмета Нед. Паскалевъ, който разреши въ това време на безпаричие да се построи чешмата, благодарни на младия и енергиченъ км. намѣстникъ на селото Петъръ Великовъ, които стана причина да се намѣри тази вода, затрупа на може би преди 100 години. Благодарни на всички Гор. Александровци, които само въ две седмици положиха усиленъ трудъ и извършиха всичката земленна работа и превозиха нужнитѣ материали за довършването ѝ. Следъ това, кмета отпущи чешмата, която съ силна струя протече, като пожела да тече и служи за вѣчни времена.

Следъ водосвета се сложи народна трапеца. Гайди и тъпани оглушаваха околността. До късно денятъ мина съ хора и ржченици.

И действително, заслужено се отдаде това тържество на чешмата. Въ цѣлата гора на Г. Александровци, нѣма никаква вода. Добитка пие само веднажъ въ 24 часа и то чакъ отъ р. „Марашъ“, която е далечъ отъ пашата.

Самата чешма е построена на много живописно мѣсто. Въ лѣво се виждатъ нѣколко къщи отъ с. Седларево, напредъ се простира долината, по която се виждатъ селата Мокренъ, Куруджиево, а надъ нея се бѣлѣятъ къшуркитѣ на с. Каябашъ.

Г-ца Иванка Ав. Кондакова
Г-нъ Петъръ Ст. х. Юрдановъ
СГОДЕНИ
17. VI. 1935 год.

Сливенъ Сливенъ

ТИЯ ДНИ ще бжде привършена електрическата инсталация при банитѣ. Съ това минералнитѣ бани ще бждатъ напълно модернизирани.

ОСВЕЩАВАНЕТО на паметника „х. Димитъръ“ ще стане презъ м. септемврий т. г. Правятъ се постѣпки производството на новия випускъ офицери отъ военното на Н. В. училище да стане въ Сливенъ въ сжщото това време.

ПЪРВОНАЧАЛНИТЪ училища ще произведатъ годишнитѣ си беседи утре 23 т. м. отъ 7¹/₂ до 12 часа, а годишнитѣ утра при всѣко училище ще се дадатъ на 30 т. м. следъ черковенъ отпускъ. Поканватъ се родителитѣ и близкитѣ на децата да посетятъ беседитѣ и утрата.

ПѢТЯТЪ Сливенъ—Елена отъ какъ е откригъ, не е поправяна, нито разширявана. На много мѣста канавки нѣма водитѣ сж измили насипа, има срутвания. На много завои се налага разширение. Особено водата трѣбва да се отведе, за да не руши. Ето защо тридговата група, която работи по пѣтя Сливенъ—Ичера, щомъ привърши обекта си, ще започне да работи този най-важенъ пѣтъ за Сливенъ и Еленска околия. Налага се, обаче, да се работи и частта отъ пѣтя която е въ Еленска околия, защото тя е въ много по лошо състояние отъ този въ участъка на Сливенското инженерство.

Бележка на деня

НАШЕНСКА АРХИТЕКТУРА

Колкото и да е малкъ строежътъ на нови сгради въ града, все сжществува. Въ тоя строежъ, обаче, липсва като че ли контрола. Идете край паметника на Добри Желѣзковъ, погледайте новитѣ сгради и ще се убедите въ правотата на изказаната мисълъ. Отдѣлно взети сносни сгради, а липса на обединяваща ги линия: една висока, друга ндзка. Неможе ли тия сгради да се построятъ по начинъ, че да окрасятъ квартала съ единството въ линията си?

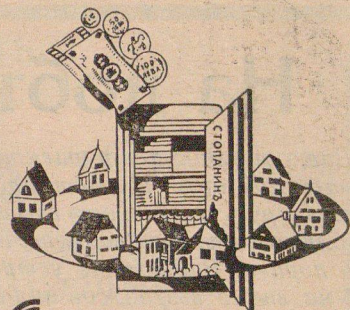
Грѣшкитѣ сж налице. Ние мислимъ, обаче, че тѣ не сж отъ непоправимитѣ. Съ малки престройки и при участието на сегашния младъ и енергиченъ инженеръ, при наличността на добра воля, грѣшкитѣ ще бждатъ изправени за не повече отъ една седмица.

ЧИСТОТАТА

Чистотата на града е въ незавидно състояние. Подъ носата санитарната властъ, въ северното крило на общинското здание, стълбитѣ и коридоритѣ сж настлани съ сметъ седмици вече. А по тия стълби всѣки денъ минаватъ граждани, които иматъ работа въ канцеларитѣ на електрическата кооперация.

ЗА МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИЯ БЮЛЕТЕНЪ СЛИВЕНЪ ВИАГИ ЛИПСА!

Прави впечатление, че въ ежедневиия печатъ отъ една година и повече, не се даватъ никакви данни за температурата, валежитѣ и пр. въ Сливенъ, когато отъ тукъ най-редовно се изпращатъ въ Ц. М. С.—София. Данни се даватъ за Ст.-Загора, Ямболъ, Бургасъ, а за Сливенъ дума не става. Обръщаме вниманието на ржководството на Ц. М. С. да провѣри това обстоятелство и ако има случайно пропускане—да се поправи, а ако умишлено сж скривани тия данни (както имаме основание да подозираме) виновнитѣ да си получатъ заслуженото. Сливенъ има метеорологическа станция отъ 50 години и нейнитѣ сведения трѣбва да се помѣстватъ въ вестницитѣ наравно съ тия на другитѣ станции.

„СТОПАНИНЪ“
СОФИЯ

Раздаде на 20 май н. г.

5,500,000 лева

Безлихвенни заеми на 51 спестители, или въ продължение на 3 месеца раздаде 10,030,000 лв.

Предстои трето заемораздаване.

Агентъ за Сливенъ

П. КАМБУРОВЪ

2—5 тел. 51.

Най-новата пишуща машина отъ фабрика „ТОРПЕДО“ съ производство отъ 30 години при представителя

Щил. Василевъ

Сливенъ

НОВЪ УСПѢХЪ

на спестовно — строително дѣло на 1 юлий 1935 год.

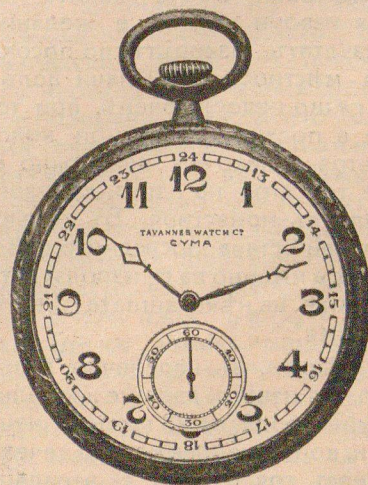
ПОДСЛОНЪ

ще раздаде на своитѣ пестители по дветѣ таблици

нови 20,000,000 лв.

успѣхътъ на ПОСЛОНЪ, който отъ 18 м-ца отъ основаването си раздаде надъ 52,000,000 лв.

е ненадминатъ отъ никоя друга каса у насъ. Вече 10,000 спестители въ цѣлата страна изграждатъ голѣмото дѣло на Подслонъ и съ своитѣ вноски гарантиратъ най-бързото получаване на заемитѣ. Бездомници, станете членове на Подслонъ! Упжтвания, справки и записвания при деятелитѣ на сдружението за гр. Сливенъ и околията: Ив. Райчевъ—бившъ учителъ и Д. Момчевъ—бюро „Радио“.

Маг. „Бину“

подъ общината

постояна бижутерска изложба

Ви предлагатъ най-елегантна и модерна бижутерия цени подъ конкурентни златни годежи халки отъ 200 до 250 лв.

Не продавайте злато преди да попитате К. Сахакянъ часовникарь-златаръ — Сливенъ.